

Oude arbeidershuisjes worden nieuwbouw rijwoning

„Misschien komt hier ooit een restarantje”

Dat het begrip nieuwbouw meer omvat dan vrijstaande of halfoopen woningen in een verkeveling, bewijst architect Peter Jannes (37) met de woning die hij voor zichzelf en zijn gezin ontwierp in het centrum van Herentals. Op een plek waar voorheen twee vervallen arbeidershuisjes stonden, bouwde hij een nieuwbouw rijwoning met een eigenlijke maar toch zeer eenvoudige architectuur. „Opvallend maar niet storend”, vindt de architect zelf.

door Annelies RUTTEN

foto's van DE SAEDELEER

De zon schijnt zo mooi, de dag dat Peter Jannes en zijn echtgenote het perceel voor het eerst zag. Het krasse daar door weinig moeitoe om de charme van de bouwplek in te zien. „Het heldere licht op de kleine binnenloer heeft ons meteen bekoord”, zegt Jannes.

De zithoek op de eerste verdieping staat in direct contact met het zonneterras.

„Dat, en de vreedige rust die hier ondanks de nabijheid van de centrum heerst.”

Dat de kleine arbeidershuisjes tegen de vlakke doodgaan, was van meet af aan duidelijk. Ze waren ruimschoots niet interessant en bovendien in slechte staat. Ze zouden de architect ook niet toelaten het maximum te puen uit de beschikbare oppervlakte.

Het perceel van een rijwoning vormt tenslotte een zekere beperking voor de architect. De beschikbare ruimte zit geklemd tussen twee muren waarvan niet te denken valt. Het enige wat als architect kunt doen, is proberen de ruimte zo interessant en slim mogelijk in te richten.

Zuiderse stad

Ook op de dag van om hetzood straat een schaterende zomerzon die de sterke paarsen van de woning in de verf zet. Om aandacht wordt meteen getrokken naar het grote venster achteraan, dat uitgreep op de binnenloer. De zonnestralen spelden te een spel met de bladen van de prachtige catalpa-boom. De rust en de sfeer doeden aan een zuiderse stad, op het middag uur.

Zo veel mogelijk licht binnen-trekken, dat was de bedoeling.

De badkamer is klein, maar bijzonder stijlvol ingericht.

van het paar. De voorgevel aan de noordkant bleef - op één venster na - helemaal gesloten en kon geen groot contact worden met de openbarid die erachter ligt. Op de badkamer en de slaapkamers na, is het huis een grote open ruimte waarin niet met kamers maar met ruizen werd gewerkt. Een hult is er niet, de inkom brengt je meteen in de leefruimte-banken waar de witte muren, de parket in lichte eik en de accenten in natuursteen de vrolijke, natuurlijke sfeer benadrukken.

Op het gelijkvloers werd de beschikbare woonruimte enigszins ingeperkt omdat het paar per se een garage wilde. „We woenen op een relatief klein perceel in de stad”, zegt Peter Jannes. „En nu maar waar je kluisjes kunt doen en materiaal kunt stockeren, worden we een maat.”

Aan die garage moest natuurlijk relatief veel plaats worden opgeofferd. Vandaar de keuze om op het gelijkvloers alleen eetplaats en keuklen te maken, en de zithoek te verhuizen naar de verdieping. Een besluiding die dan weer als voorbeeld heeft dat de zithoek in direct contact staat met het zonneterras op de eerste verdieping. Daardoor wordt het terras waarschijnlijk intensiever gebruikt. Door te werken met vides blijven eet- en zitplaats ondanks het niveauverschil verbonden. De vides zorgen er ook voor dat het licht toe diep in de woning wordt binnengehaald.

Keider bent

Ook het gelijkvloers valt vooral op hoe vlot de keuklen in de leefruimte werd geïntegreerd. Eerder een meubel dan een keuklen, is het. Een soort

hur met werkruimte achter, twee treden hoger dan de rest. Met slimme staaltes van ruimsgebouwen in de verloren ruimte onder de trap werden een beetje plaats en een nis voor de microgolfoven voorzien.

Opvallend is de ingreep achteraan de woning. Omdat de beschikbare oppervlakte redelijk klein is, wilden de bewoners ook de ruimte lediger in de woning opwaarderen tot speel- of werkruimte. Om licht in de lediger te halen, werd tegm de woning de grond afgegraven en in de lediger een grote raam gestalleerd. Een kleine loopbrug zorgt ervoor dat je toch nog makkelijk van de leefruimte naar de binnenloer kunt.

Op hetzelfde niveau als de zithoek, maar dan aan de straatkant, bevindt zich nog een kleine bad die uitgreep op de badkamer. Die laatste loont de moeite. Niet erg groot, maar wel bijzonder stijlvol ingericht. Met de wastelid die in hoofd-werk werd gevat en de grise-groene mozaiektegels voor bad en douche. De badkamer op de tweede verdieping onderbrengen, was moeilijk. Gezien de studeerboevkundige verpleging van een helder dak en de wens van het gezin om, getm de op stapel staande gezinsbeuiding, drie slaapkamers te hebben, bleef er geen plaats meer over.

Een leuk accent is de trap van de eerste naar de tweede verdieping, waarvan de treden in glas werden gemaakt. Niet alleen bijzonder mooi, de trap zorgt er ook voor dat het licht dat door de dakramen boven binnenvallt, toe diep in de woning wordt gebracht.

Restaurantje

James noemt zijn huis graag multifunctioneel. „Het komt niet zoveel moeite om een restaurantje in te zien”, zegt hij. „De keuklen kan waar nu de garage is. Mijn keuklen kan dienst doen als toog. Ik vind het wel fijn om te leven in huis dat mogelijkheden opleent.”

Of hij het huis ziet als zijn definitieve woons? „Dat weet ik nog niet”, klinkt het. „Het kan perfect. Wel mensen zien die soort van huizen als een tijdelijke oplossing naar een grotere woning. Dat gevoel heb ik absoluut niet. Ik voel mij hier goed, maar je weet nooit wat de toekomst brengt.”

Alleen de slaapkamers en de badkamer zijn afgeloten ruimten.

Door een vide blijven eetplaats en keuklen op de gelijkvloerse verdieping verbonden met de zitplaats erboven.

Uit de rij gelicht

Twee krotwoningen, samen goed voor een gevelbreedte van 7 meter: niet meteen de ideale uitgangssituatie voor een woning. Architect Peter Jannes en zijn vrouw waren evenwel gecharmeerd door de locatie vlakbij het centrum van Herentals, en door de binnenkoer. Ze lieten de woningen afbreken en realiseerden op de vrijgekomen plaats een rijwoning die komaf maakt met de typische nadelen van deze typologie.

Architect: Peter Jannes (Ontwerpatelier Bert Gebruers-Peter Jannes), Foto's: Bieke Claessens, Tekst: Rik Neven

